

KOMMISSIONENS SVAR PÅ DEN EUROPÆISKE REVISIONSRETS SÆRBERETNING "ENERGIEFFEKTIVITET I VIRKSOMHEDER: ENERGIBESPARELSER I ET VIST OMFANG, MEN SVAGHEDER I PLANLÆGNING OG UDVÆLGELSE AF PROJEKTER"

RESUMÉ

I. Energieffektivitet er afgørende for at nå de overordnede mål for energiunionen og EU's energi- og klimamål for 2030 og 2050, der præsenteres i den europæiske grønne pagt.

En væsentlig styrkelse af energieffektivitetspolitikkerne er en integreret del af alle de scenarier, som Kommissionen har opstillet i 2030-klimaplanen¹. Kommissionen foreslog derfor en revision af direktivet om energieffektivitet i "Fit for 55"-pakken².

Ambitionen om energieffektivitet bør øges fra 32,5 % i det nuværende energieffektivitetsdirektiv (og mindre end 30 % i de nationale energi- og klimaplaner) til 36 % for det endelige energiforbrug og 39 % for primærenergiforbruget, hvilket svarer til den foreslåede yderligere reduktion på 9 % af energiforbruget i EU.

II. Hvis energiomstillingen skal lykkes, skal alle økonomiske sektorer gøres mere energieffektive. En bred vifte af virksomheder er aktive inden for industri-, transport- og servicesektoren, som tegner sig for mere end to tredjedele af det endelige energiforbrug.

De fleste af de finansieringsforanstaltninger til fremme af energieffektiviteten, som medlemsstaterne gennemfører, indgår i deres energispareforpligtelser i henhold til artikel 7 i energieffektivitetsdirektivet. Kommissionens forslag til en revision af energieffektivitetsdirektivet styrkede disse forpligtelser, idet de krævede energibesparelser næsten blev fordoblet fra 0,8 % til 1,5 % af det endelige energiforbrug.

Hvad angår de sektorer, der er omfattet af de gennemførte politikforanstaltninger, skyldes den største andel af de energibesparelser, som medlemsstaterne har indberettet, tværgående foranstaltninger, der ikke kan tilskrives en enkelt sektor. De fleste af de indberettede foranstaltninger er rettet mod service- og industrisektoren, som dækker de fleste virksomheder (bortset fra transportvirksomheder) og den offentlige sektor.

III. Samhørighedspolitikens fonde er en af de vigtigste kilder til EU-finansiering til støtte for direkte investeringer i energieffektivitet i virksomheder. Denne støtte er afgørende i lyset af, at energieffektivitet er et af de områder, der har det største investeringsunderskud i EU, og i betragtning af, at EU-finansiering er en vigtig drivkraft for opskalering og mobilisering af investeringer i energieffektivitet.

V. I energieffektivitetsdirektivet understreges virksomhedernes energibesparelspotentiale og deres bidrag til opnåelse af Unionens energieffektivitetsmål. De obligatoriske nationale energieffektivitetshandlingsplaner omfatter medlemsstaternes finansieringsbehov.

VI. Selv om der i nogle programmer ikke var nogen tydelig forbindelse til planlægningsdokumenter, bidrog de projekter, som de nationale myndigheder havde udvalgt, til disse prioriteter. Det var ikke

¹ Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget: Styrkelse af Europas klimaambitioner for 2030 — Investering i en klimaneutral fremtid til gavn for borgerne COM(2020) 562 final af 17.9.2020.

² Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget – "Fit for 55": realisering af EU's klimamål for 2030 på vej mod klimaneutralitet (COM/2021/550 final af 14.7.2021).

nødvendigt at begrunde valget af finansieringsinstrumenter i henhold til reglerne for 2014-2020, men dette vil blive krævet i den nye periode.

VIII. Kommissionen er enig i Revisionsrettens vurdering af, at investeringerne generelt var effektive.

X. For finansieringsperioden 2021-2027 er der under politisk målsætning 2 ("En grønnere, kulstoffattig...") to specifikke mål med særskilte fælles output- og resultatindikatorer. Samhørighedspolitikens overvågningssystem vil gøre det muligt at filtrere indikatorerne efter specifikke mål.

Kommissionen mener, at den primære energiintensitet også er en relevant indikator for måling af energieffektivitetsforanstaltninger.

XI. Kommissionen mener, at det bidrag fra investeringer i energieffektivitet i virksomheder inden for rammerne af Den Europæiske Fond for Regionaludvikling (EFRU) og Samhørighedsfonden i perioden 2014-2020, som Revisionsretten har anslået, bør ses i sammenhæng med energieffektivitetsmålet for 2020. Dette ville ifølge Revisionsrettens antagelser i dens beregning føre til den vurdering, at projektbesparelserne udgør ca. 2,3 % af den indsats, der er nødvendig for at nå 2020-målet.

Dette udgør et væsentligt bidrag, når det vurderes i lyset af de forskellige aktører, der bidrager til energieffektivitetsmålene, hvoraf virksomheder udgør en brøkdel, og de forskellige foranstaltninger, som medlemsstaterne har indført for at nå deres energieffektivitetsmål inden for rammerne af energieffektivitetsdirektivet, direktivet om bygningers energimæssige ydeevne (EPBD), EU's emissionshandelssystem (ETS), forordningen om indsatsfordeling samt præstationsnormerne for køretøjers CO₂-emissioner og andre politiske foranstaltninger såsom skatteforanstaltninger, foranstaltninger vedrørende leverandørers forpligtelser, oplysningskampagner, intelligente målere og produkt politikker (miljøvenligt design og energimærkning). Faktisk udgør EU-finansieringsstøtte og navnlig støtte fra EFRU og Samhørighedsfonden blot en del af den samlede indsats.

XII. Første led: Kommissionen accepterer delvist den første anbefaling.

Andet led: Kommissionen accepterer den anden anbefaling.

INDLEDNING

01. Som fastsat i energieffektivitetsdirektivet kan output betyde både ydeevne, tjenesteydelser, varer og energi.

02. Kommissionen fremhæver, at forbedring af energieffektiviteten også bidrager til energimarkedets modstandsdygtighed — ved at mindske energiefterspørgslen, energiimporten og energiforbrugernes energiregning — og dermed også afbøder de økonomiske og sociale virkninger af stigninger i energipriserne, når disse forekommer.

05. I det nylige forslag til omarbejdning af direktivet om energieffektivitet — artikel 4 — fastsættes et bindende EU-mål om en reduktion af energiforbruget på 9 % i 2030 (både for primærenergi og endelig energi sammenlignet med fremskrivningerne af 2020-referencescenariet for 2030). Dette nye mål svarer til at reducere det endelige energiforbrug med 36 % og primærenergiforbruget med 39 % i 2030 i overensstemmelse med den konsekvensanalyse, der ledsager klimaplanen³.

07. De nationale mål kaldes nationale bidrag i det reviderede energieffektivitetsdirektiv fra 2018. De fastsættes af medlemsstaterne.

³ Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget: Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget: Styrkelse af Europas klimaambitioner for 2030 — Investering i en klimaneutral fremtid til gavn for borgerne (COM(2020) 562 final af 17.9.2020).

Kommissionen analyserer de nationale bidrag, som medlemsstaterne har fastsat, for at vurdere, hvordan de kollektivt bidrager til at nå EU-målet. Da de nationale bidrag er vejledende, har Kommissionen dog ingen beføjelse til at blande sig direkte i disse mål.

13. De nationale energieffektivitetshandlingsplaner udgjorde en ramme for udviklingen af de nationale energieffektivitetsstrategier og dækkede foranstaltninger til forbedring af energieffektiviteten med henblik på at nå de nationale energieffektivitetsmål for 2020.

Som fastsat i direktivet om energieffektivitet omfattede de nationale energieffektivitetshandlingsplaner en række politiske foranstaltninger til opnåelse af det vejledende nationale energieffektivitetsmål, som hver medlemsstat havde fastsat.

De nationale energieffektivitetshandlingsplaner fungerede som overordnede strategiske politikdokumenter, og medlemsstaterne kunne anvende den analyse, der blev foretaget i planerne i forbindelse med udarbejdelsen af programmet for samhørighedspolitikken, til at udpege hindringer for investeringer og til at fastlægge en sammenhængende tilgang til forbedring af energieffektiviteten på nationalt plan. Anvendelsesområdet for foranstaltningerne i de nationale energieffektivitetshandlingsplaner var imidlertid ikke begrænset til finansielle foranstaltninger baseret på EU-midler eller andre offentlige midler. De nationale energieffektivitetshandlingsplaner havde et bredt politisk anvendelsesområde, som omfattede politiske foranstaltninger såsom skatteforanstaltninger, leverandørforpligtelser, oplysningskampagner, intelligente målere, produktpolitik (miljøvenligt design og energimærkning) og bestemmelser vedrørende bygninger.

Endelig bør det præciseres, at planerne ikke var juridisk bindende, hverken med hensyn til mål eller planlagte foranstaltninger, og at den retlige ramme ikke krævede etablering af en forbindelse mellem planerne og national finansiering eller EU-finansiering, herunder i forbindelse med EFRU/Samhørighedsfonden.

BEMÆRKNINGER

34. b) Der bør sikres tilpasning af de operationelle programmer (OP'er) til de nationale energieffektivitetshandlingsplaner, men forskellene med hensyn til timingen af udarbejdelsen og vedtagelsen af henholdsvis OP'erne og planerne kan gøre denne tilpasning vanskelig.

37. Kommissionen påpeger, at alle økonomiske sektorer skal gøres mere energieffektive, hvis energi- og klimaomstillingen skal lykkes. En bred vifte af virksomheder er aktive inden for industri-, transport- og servicesektoren, som tegner sig for mere end to tredjedele af det endelige energiforbrug.

43. Kommissionen henviser til sine svar på punkt 13 og 34 b).

44. Den slovenske forvaltningsmyndighed bekræftede, at der også findes en række specifikke foranstaltninger, der fokuserer på ressource- og energieffektivitet i virksomheder (hovedsagelig små og mellemstore virksomheder), når der ydes støtte til virksomheder med midler fra samhørighedspolitikken under politikområde 1 og 3 inden for rammerne af driftsprogrammerne i perioden 2014-2020. Disse foranstaltninger har ikke noget direkte grundlag i den nationale energieffektivitetshandlingsplan, men ved udformningen af denne form for foranstaltninger koordinerer økonomiministeriet normalt med ministeriet for infrastruktur, som har ansvaret for energieffektivitet. Når der ydes støtte til virksomheder, tilstræbes ressource- og energieffektivitet normalt gennem udvælgelseskriterier, hvor der gives ekstra point for bidrag til ressource- og energieffektivitet⁴.

45. Forordningen om fælles bestemmelser indeholder en specifik grundforudsætning for de nationale energi- og klimaplaner, som medlemsstaterne skal opfylde for at blive godtgjort af Kommissionen. Det fremgår også af forordningen, at programmerne skal indeholde en sammenfatning af

⁴ Link til den seneste nationale energieffektivitetshandlingsplan i Slovenien: https://www.energetika-portal.si/fileadmin/dokumenti/publikacije/nepn/dokumenti/nepn_5.0_final_feb-2020.pdf.

udfordringerne, herunder dem, der er udpeget i de nationale energi- og klimaplaner. "Kontrol af overensstemmelse" omfatter meget mere end blot at se på udfordringer i de nationale energi- og klimaplaner.

75. I Kommissionens tekniske vejledning "finansiering af energirenovering af bygninger ved hjælp af midler fra samhørighedspolitikken" fra 2014 om finansiering af energirenovering af bygninger med midler fra samhørighedspolitikken fremhæves standardernes rolle i forbindelse med beslutninger om investeringer i energieffektivitet.

Kommissionen bemærker, at forvaltningsmyndigheden i henhold til forordningen om fælles bestemmelser 2021-2027 ved udvælgelsen af operationer skal sikre, at de udvalgte operationer har det bedste forhold mellem støttebeløbet, de gennemførte aktiviteter og opfyldelsen af målene. Udvalgelseskriterierne og -procedurerne bør desuden sikre prioritering af operationer, der maksimerer bidraget fra EU's midler til opfyldelsen af programmets mål. Disse bestemmelser har til formål at forhindre udvælgelse af projekter, der kun yder et lille bidrag til opfyldelsen af målene. Endvidere skal støtteformen være begrundet, inden programmet godkendes, hvilket gør det muligt for Kommissionen at forhindre, at tilskud anvendes i tilfælde, hvor de finansielle instrumenter ville være mere effektive.

76. Sammen med en række andre politiske foranstaltninger blev standarder anset for at være vigtige redskaber til at nå et højere ambitionsniveau for energieffektivitet senest i 2030. Standarder kan vedrøre flere aspekter såsom næsten energineutrale bygninger og kravene i direktivet om miljøvenligt design og forordningen om energimærkning af produkter. Det er mere vanskeligt at fastlægge fælles standarder for virksomheder på grund af deres forskellige karakter og de mange forskellige EU-regler.

81. Databasen for platformen for risikosikring af energieffektivitet (DEEP-databasen) er et open source-initiativ støttet af Kommissionen, der har til formål at sikre en bottom-up-strøm af oplysninger, navnlig med henblik på at styre risikoen i forbindelse med investeringer i energieffektivitet ved at mindske den risiko ved energieffektivitetsforanstaltninger, som de finansielle institutioner og markedsaktører oplever. Databasen er ikke beregnet til at udvikle formelle finansielle eller tekniske benchmarks vedrørende minimale eller gennemsnitlige energieffektivitetsmål. Det er også vigtigt at understrege, at selv om DEEP indeholder over 17 000 projekter og for nylig er nået op på mere end 24 000 projekter, har nogle undergrupper bestående af bestemte lande og specifikke foranstaltninger muligvis ikke den kritiske størrelse, der er nødvendig for at kunne foretage statistisk relevante sammenligninger.

88. Kommissionen understreger, at energieffektivitetsprojekterne var effektive, som anført af Revisionsretten i bemærkning 81-87.

Desuden mener Kommissionen, at der kan være forskelle mellem stikprøven vedrørende risikosikring af energieffektivitet og den stikprøve, som Revisionsretten har anvendt i forbindelse med denne revision, hvilket kan forklare de forskelle, som Revisionsretten har konstateret med hensyn til medianundgåelsesomkostningerne.

Faktisk kan medianundgåelsesomkostningerne variere betydeligt afhængigt af foranstaltningernes særlige art eller de forskellige medlemsstater eller regioner. Forskelle i den relative vægtning af disse variabler i stikprøven kan derfor føre til forskelle i stikprøvernes medianværdier. Desuden understreger Kommissionen, at en del af de projekter, der indsamles i DEEP-databasen, kan betragtes som eksempler på bedste praksis for investeringer i energieffektivitet, som har til formål at vise de økonomiske fordele ved investeringer i energieffektivitet og at fremme forretningsgrundlaget for sådanne sunde investeringer. Dette kan også være en faktor, der kan føre til lavere medianomkostninger for DEEP-databasen sammenlignet med projekter under EFRU og Samhørighedsfonden.

94. Fælles svar på punkt 94-98.

Ved vurderinger af omkostningseffektiviteten skal der ikke blot tages hensyn til energibesparelser, men også til de mange fordele ved investeringer i energieffektivitet, bidraget til opnåelse af flere politiske mål, deres potentiale for også at udløse private investeringer inden for mere komplekse områder og deres fordele ud over energibesparelser, f.eks. økonomiske, sociale og miljømæssige virkninger.

Der er blandt andet tale om reduktion af drivhusgasemissioner, samlede omkostningsreduktioner for virksomhederne som følge af øget produktivitet og konkurrenceevne, øgede aktivværdier og forlængelse af aktivers levetid samt skabelse af nye arbejdspladser. Som et eksempel på, hvor stor betydning andre fordele har i forbindelse med vurderingen af omkostningseffektivitet, har Det Internationale Energiagentur (IEA) anslået, at produktivitets- og driftsmæssige fordele i industrisektoren kan generere op til 2,5 gange værdien af energibesparelserne⁵.

98. Anvendelsen af EU-midler til sådanne projekter skal vurderes grundigt. Et investeringsprojekts resultater bør ikke kun vedrøre dets finansielle ydeevne, men også andre kriterier såsom energibesparelser og reduktion af drivhusgasemissioner, samlede omkostningsbesparelser for virksomheden (øget konkurrenceevne og bevarelse/skabelse af arbejdspladser).

99. Under visse omstændigheder kan anvendelsen af tilskud være den eneste mulighed for reelt at investere i energieffektivitet på kort sigt. Dette kan f.eks. være tilfældet i bestemte medlemsstater og for virksomheder, der har meget begrænset eller slet ingen adgang til markedet for selv at finansiere sådanne operationer.

Frem til godkendelsen af programmerne for 2021-2027 vil Kommissionen kontrollere medlemsstaternes begrundelse for anvendelsen af tilskud for at undersøge, om de betingelser, der kræver en sådan anvendelse af tilskud, rent faktisk er til stede i en given medlemsstat eller region.

105. Under delt forvaltning er projektudvælgelsen og valget af kriterier for projektudvælgelse omfattet af medlemsstaternes forvaltningsmyndigheders mandat og ansvarsområder. Kommissionen deltager med rådgivende funktion i overvågningsudvalgene, hvor metoden og kriterierne for projektudvælgelsen godkendes.

Tilbagebetalingstid er ikke det eneste mål for effektivitet, og det kan være mere vanskeligt at kontrollere den, da den afhænger af en række ad hoc-antagelser. Projektiværksætterne kan pålægges en administrativ byrde, hvilket vil afskrække dem fra at investere og dermed underminere de politiske mål. De gældende procedurer bør stå i et rimeligt forhold til støttebeløbet, og der bør tages hensyn til støttens form og andre særlige betingelser. Som anført i svaret på Revisionsrettens særberetning nr. 11/2020 mener Kommissionen desuden, at udvælgelseskriterierne og -procedurerne for bygninger skal skræddersys til de specifikke mål for hver foranstaltning, idet der tages hensyn til, at sådanne investeringer i bygninger er projektspecifikke og ikkestandardiserede og afhænger af flere faktorer, bl.a. bygningens tilstand, klimatiske forhold, arbejdskraftomkostninger, energiomkostninger, materialeomkostninger og anvendelsestype.

Endelig anføres det i Kommissionens tekniske vejledning "finansiering af energirenovering af bygninger ved hjælp af midler fra samhørighedspolitikken", der blev offentliggjort i 2014, at nettonutidsværdien generelt anbefales til vurdering af omkostningseffektiviteten i stedet for den simple tilbagebetalingsperiode, da den gør det muligt at redegøre for projektets cashflow i hele dets levetid.

107. Medlovgiverne fastlagde resultatrammen for samhørighedspolitikken programmer på grundlag af finansielle indikatorer og outputindikatorer, der skulle vurderes ved midtvejsvurderingen og ved afslutningen.

⁵ I IEA's undersøgelse "Capturing the Multiple Benefits of Energy Efficiency" hedder det bl.a., at tilbagebetalingsperioden for energieffektivitetsforanstaltninger faldt fra 4,2 til 1,9 år, når værdien af de produktivitets- og driftsmæssige fordele for industrivirksomhederne blev integreret i deres traditionelle beregninger af interne afkast.

Forslaget om programmer til overvågning af resultaterne af de finansierede foranstaltninger var ikke en del af de lovgivningsmæssige krav og ville have medført en meget betydelig byrde for de offentlige myndigheder og støttemodtagerne. Programmernes virkning skal vurderes i forbindelse med evaluering af programmerne på nationalt plan og EU-plan.

Medlovgiverne fastlagde kravene til resultatrammen i lovgivningen for 2014-2020. For perioden 2021-2027 har medlovgiverne ændret bestemmelserne vedrørende resultatrammen, så de omfatter resultatindikatorer på støttemodtagerniveau.

110. Det nuværende mål for en anslået reduktion af drivhusgasemissioner er på 20 mio. ton på tværs af en række investeringsprioriteter, herunder energieffektivitet. Det lavere mål er hovedsagelig begrundet i fjernelsen af nogle få regnefejl i de oprindelige programmer.

Der blev ikke fastlagt nogen fælles indikator for energieffektivitet i virksomheder. En række programmer anvendte imidlertid investeringsprioritet 4b, sammen med hvilke de brugte virksomhedsindikatorerne og den fælles indikator for den anslåede reduktion af drivhusgasemissioner (ved hjælp af nationale metoder)⁶.

112. De programspecifikke resultatindikatorer i 2014-2020 skulle være effektindikatorer/kontekstindikatorer, der var beregnet til at registrere den generelle tendens, som programmet skulle bidrage til⁷.

114. Programspecifikke indikatorer er i sagens natur specifikke for det enkelte program. Formålet med dem var at overvåge en dimension af de støttede projekter på programniveau.

116. b) I finansieringsperioden 2021-2027 er der under politisk målsætning 2 ("en grønnere, kulstoffattig...") to særlige specifikke mål, nemlig 2.1 "at fremme energieffektivitet og nedbringe drivhusgasemissioner" og 2.2 "at fremme vedvarende energi i overensstemmelse med direktiv (EU) 2018/2001...". I bilag I til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/1058 om Den Europæiske Fond for Regionaludvikling og Samhørighedsfonden fastsættes en række relevante fælles output- og resultatindikatorer særskilt for begge specifikke målsætninger. Samhørighedspolitikens overvågningssystem (som fastsat i forordning (EU) 2021/1060 om fælles bestemmelser) vil gøre det muligt at filtrere indikatorerne efter specifikke mål.

Kommissionen mener, at den primære energiintensitet også er en relevant indikator for måling af energieffektivitetsforanstaltninger.

For så vidt angår bygninger udpeger metoden i EPBD (artikel 3 og bilag I) desuden vedvarende energi som en af bestanddelene i en bygnings energimæssige ydeevne. En bygnings ydeevne måles i kWh/m² om året, og både energibehov, energiforbrug og produktion på stedet (f.eks. gas og el fra forsyningsnettet og vedvarende energi på stedet) tages i betragtning. Både energibesparelser og vedvarende energi, der produceres, er vigtige ved beregningen af en bygnings energimæssige ydeevne.

120. Kommissionen mener, at det bidrag, som Revisionsretten har anslået, bør ses i en bredere sammenhæng. Navnlig bør der tages hensyn til de forskellige foranstaltninger, som medlemsstaterne har truffet for at nå det overordnede mål. Desuden bidrager en række andre politiske foranstaltninger

⁶ <https://cohesiondata.ec.europa.eu/stories/s/In-profile-Cohesion-policy-reducing-GHG/cwbb-y39w>.

⁷ Se dokumentet "Concepts and Recommendations":
https://ec.europa.eu/regional_policy/sources/docgener/informat/2014/guidance_monitoring_evaluation_en.pdf

til energieffektivitet, f.eks. skatteforanstaltninger, leverandørforpligtelser, oplysningskampagner, intelligente målere og produktpolitik (miljøvenligt design og energimærkning).

Endvidere mener Kommissionen, at det bidrag, som Revisionsretten har anslået, bør ses i sammenhæng med energieffektivitetsmålet for 2020 i stedet for 2030-målet, da projekterne svarer til programmeringsperioden 2014-2020, og energieffektivitetsmålet for 2030 først blev vedtaget ved udgangen af programmeringsperioden 2014-2020 med Europa-Parlamentets og Rådets vedtagelse af direktiv (EU) 2018/2002 om ændring af direktiv 2012/27/EU om energieffektivitet i december 2018. Det historiske referencepunkt ville derfor være 2013, og i overensstemmelse med Revisionsrettens logik var besparelsesindsatsen i forhold til energieffektivitetsmålene for 2020 på 21 Mtoe i begyndelsen af 2014, hvor programmeringsperioden 2014-2020 begyndte. Dermed kan det anslås, at projektbesparelserne vil udgøre ca. 2,3 % af den indsats, der er nødvendig for at nå 2020-målet, når alle finansierede projekter er operationelle.

KONKLUSIONER OG ANBEFALINGER

123. Som understreget ovenfor er formålet med samhørighedspolitikens midler på energiområdet at bidrage til opfyldelsen af Unionens klima- og energimål, herunder energieffektivitetsmålene.

Kommissionen mener, at rapportens overordnede resultater i modsætning til de generelle betragtninger i dette punkt beviser, at projekter i sektoren ydede et betydeligt bidrag til opfyldelsen af EU's mål. Dette skete ikke på trods af, men som følge af, at medlemsstaterne fik bemyndigelse til at anvende udvælgelseskriterier og -procedurer, som var egnede til formålet i den specifikke nationale og regionale kontekst. Rammen for 2021-2027 omfatter bestemmelser, der kan forbedre effektiviteten, såsom bedre tilpasning til den strategiske ramme på EU-plan, mere aktiv inddragelse af Kommissionen i beslutningerne om støtteform og lettere procedurer for at kombinere tilskud og finansielle instrumenter. Da adgangen til finansiering, virksomhedernes kapacitet, indkomstniveauet og de forskellige former for markedssvigt varierer betydeligt i EU og ofte inden for de enkelte medlemsstater, ville det imidlertid være til skade for effektiviteten, hvis beslutningerne om projektudvælgelseskriterier og -procedurer træffes på EU-plan.

Anbefaling 1 – Vurdering af samhørighedspolitikens midlers potentielle og faktiske bidrag til energieffektivitet

Kommissionen accepterer ikke denne anbefalings litra a).

a) Kommissionen vil i sin vurdering af programmerne for 2021-27 overveje, om den planlagte finansiering af energieffektivitet kan give den bedst mulige merværdi i overensstemmelse med EU's målsætninger og prioriteter samt nationale, regionale og lokale behov og begrænsninger. Den vil også vurdere opfyldelsen af "grundforudsætningen" vedrørende de nationale energi- og klimaplaner.

b) Kommissionen accepterer denne anbefalings litra b).

130. Sammen med en række andre politiske foranstaltninger blev standarder anset for at være vigtige redskaber til at nå et højere ambitionsniveau for energieffektivitet senest i 2030. Standarder kan vedrøre flere aspekter såsom næsten energineutrale bygninger og kravene i direktivet om miljøvenligt design og forordningen om energimærkning af produkter. Det er mere vanskeligt at fastlægge fælles standarder for virksomheder på grund af deres forskellige karakter og de mange forskellige EU-regler.

132. Kommissionen mener, at der ved vurderinger af omkostningseffektiviteten ikke blot skal tages hensyn til energibesparelserne, men også til de mange fordele ved investeringer i energieffektivitet, de gennemførte foranstaltningers bidrag til flere politikmål og deres fordele ud over energibesparelser. Der er blandt andet tale om reduktion af drivhusgasemissioner, samlede omkostningsreduktioner for virksomhederne som følge af øget produktivitet og konkurrenceevne, øgede aktivværdier og forlængelse af aktivers levetid samt skabelse af nye arbejdspladser.

Disse andre fordele kan have en positiv økonomisk virkning for virksomhederne, som er større og i nogle tilfælde flere gange større end den fordel, som energibesparelserne genererer.

Anbefaling2 – Verifikation af, om valget af finansieringsinstrument er behørigt begrundet

Kommissionen accepterer denne anbefaling.

137. Ved hjælp af de fælles indikatorer for perioden 2014-2020 er det muligt at udpege specifikke resultater i forbindelse med investeringsprioritet 4b vedrørende fremme af energieffektivitet og brug af vedvarende energi. Listen over fælles indikatorer blev udvidet yderligere, så den omfatter resultatindikatorerne for programmerne i perioden 2021-2027.

138. Se Kommissionens svar på punkt 116.

139. Se Kommissionens svar på punkt 120.